

για.

— Αύριο θα παίξουμε το μεγάλο «κόλπο» μας... Θάρρος! Θα πετύχετε... Εγώ; μπηκα στη Ρωσία μ' ένα αυθεντικό διαβατήριο με ψεύτικη φωτογραφία, με τη δική σας. Έσείς θα περάσετε τα σύνορα με το ίδιο αυθεντικό διαβατήριο και με την ίδια σας φωτογραφία. Έτσι, το μόνο ψεύτικο θα είναι η ταυτότητά σας. Μά κανείς δεν θα καταλαβεί τίποτε...

Την ίδια ημέρα, η Ντάρια Σουμπίνσκυ έφυγε από το Κιέβο, παίρνοντας μαζί της τις θαλίτσες της Γαλλίδος δημοσιογράφου κι' έφθασε στο Μπερντισέφ, μία πόλι που απέχει 220 χιλιόμετρα από τα ρωσοπολωνικά σύνορα. Εκεί παρουσιάσθηκε στην υπηρεσία των διαβατηρίων και μιλώντας γαλλικά ζήτησε να της θεωρήσουν το διαβατήριό της, γιατί ήθελε να γυρίσει στη Γαλλία. Οι υπάλληλοι της υπηρεσίας αυτής δεν έφεραν καμιά αντίρρηση, γιατί το διαβατήριο ήταν αυθεντικό και το σφράγισαν άμέσως με μεγάλη ευγένεια. Έτσι, το ίδιο θράδυ, η Ντάρια Σουμπίνσκυ πέρασε τα σύνορα. Στο συνοριακό σταθμό της Σεπετόφσκα το τραίνο περικυκλώθηκε από τους έρυθρους φρουρούς. Μά το διαβατήριό της... Γαλλίδος δημοσιογράφου ήταν εν τάξει! Η Ντάρια λοιπόν έφθασε δίχως καμιά δυσκολία στη Βαρσοβία, όπου την περίμενε από ημέρες η αδελφή της Λένα.

— Ντάρια!... Ντάρια!... της φώναξε μόλις την είδε. Ήρθες λοιπόν, ήρθες;... Δεν μπορώ να πιστέψω στα μάτια μου!..

Κι' έπεσε στην άγκαλιά της κλαίγοντας με λυγμούς. Η δυο γυναίκες κατόπιν έστειλαν άμέσως δυο τηλεγραφήματα: ένα στη γαλλική πρεσβεία της Μόσχας κι' ένα άλλο στα γραφεία της Γκεπεού. Και τα δυο, είχαν το εξής κείμενο:

«Στο Κιέβο, στο υπόγειο της πολυκατοικίας Μαρκίν, άφησα ναρκωμένη τη Γαλλίδα δημοσιογράφο Μαρία Πολτιέ, αφού της πήρα το διαβατήριο και τις θαλίτσες. Με το διαβατήριό της πέρασα τα σύνορα. Η θαλίτσες της βρίσκονται στην αποθήκη του σταθμού της Βαρσοβίας. Ντάρια Σουμπίνσκυ, βοηθός χημικού, στο εργοστάσιο «Ντροσκ», του Κιέβου».

Το παιγνίδι, καθώς βλέπετε, είχε πετύχει. Τα όργανα της Γκεπεού ανέκάλυψαν στ' αλήθεια τη Γαλλίδα δημοσιογράφο στο υπόγειο της πολυκατοικίας Μαρκίν κι' άκουσαν από το στόμα της την εξής κατάθεση:

— Η Ντάρια Σουμπίνσκυ με παρέσυρε έδω πέρα, για να μου δείξη κάτι παλιά τσαρικά κושμηματα. Έπειτά μου πρόσφερε ένα ποτό και με ναρκωσε... Από τη στιγμή εκείνη δεν θυμάμαι πειά τίποτε...

Η Γκεπεού, ύστερα κι' από ένα σχετικό διάβημα της γαλλικής πρεσβείας, αναγκάσθηκε να εκδώση ένα άλλο οιασδήποτε για τη Μαρία Πολτιέ και να την εξαποστείλει γρήγορα έξω από τα σύνορα. Έτσι, η Γαλλίδα δημοσιογράφος έφθασε κι' αυτή στην Βαρσοβία, όπου θύριξε τις αδελφές Σουμπίνσκυ και γύρισε μαζί τους στο Γιαρίσι.

Περιττόν είναι τώρα ν' αναφέρη κανείς ότι η εξιστόρησις αυτής της μυθιστορηματικής περιπέτειας που ομηροποιήθηκε στην «Ήχώ της Ημερας», έκανε πάταγο κι' ανέδειξε την Μαρία Πολτιέ, ως την πιο τολμηρή δημοσιογραφο της Εύρωπης.

ΟΛΙΒΕΡ ΝΙΩΙΖ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΓΡΑΓΜΜΑΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Τόν περασμένο Ιούλιο την μεταξύ των νήσων Τσόζει και Γκράνβιλ του Ειρηνικού Ωκεανού θαλασσιαν έκτασι, την έσκέπασαν κυριολεκτικώς συννεφα ολόκληρα από πεταλούδες. Το γεγονός αυτό το παρατήρησαν οι θαλασσινοί και ένας απ' αυτούς το περιέγραψε ως εξής:

«Η πεταλούδες αυτές ησαν ασπρες και αναρίθμητες ώσαν νιφάδες χιονιού, σ' ένα μέρος δε έγιναν τόσο συμπαιγείς και πυκνές ή μάζες των, ώστε έμοιαζαν με χαλάζι και μάς φάνηκε ότι θρισκόμεθα μέσα σε τυφώνα».

Μετά την νήσο Τσόζει λιγόστεψαν. Πολλές απ' τις πεταλούδες έπεφταν στη θαλασσα, προσπαθώντας πάντοτε ν' ανασηκωθούν, ενώ ο ανατολικός άνεμος που έπνεε από την ξηρά, τις έσπρωχνε διαρκώς προς το ανοιχτό πέλαγος. Από μακρυνά παρατήρησα, προσθέτει ο γράφων τα άνωτέρω, ότι η θαλασσα μεταξύ των δυο νησιών φαινότανε σκεπασμένη κατά τόπους, από πλατειούς λευκούς πέπλους, όμοιους με την μόλις σχηματιζομένη όμιχλη. Κατόπιν όμως ένόησα ότι έπρόκειτο όχι περι όμιχλης, αλλά περι των πεταλουδών των έπωνομαζομένων Πιεριδων, ή όποιες άγνωστον από που ήρχοντο και που κατέληξαν, ώθουμενες από την φορ των ανέμων.

Πάντως, εκατομμύρια εκατομμυρίων από τις δυστυχισμένες αυτές πεταλούδες έπνιγχαν την ημέρα αυτή και η θαλασσα στρώθηκε από ένα άπεραντο λευκό σάβανο!...»

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Το «Μπουκέτο» εξέδωκε μέχρι σήμερα χάριν των αναγνωστών του μίαν σειράν άριστουρηματικων μυθιστορημάτων.

Τα μυθιστορήματα αυτά δύνανται να τα προμηθευθούν οι αναγνώσται μας παρά του Κεντρικού Πρακτορείου Έφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης», Εύριπίδου 8 και παρά των έν ταίς έπαρχίαις ύποπρακτορείων του.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» του Άλφόνσου Κάρο.
- 2) «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» του Άλεξάνδρου Δουμά (υιού)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» του Άββα Πρεβδ.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» του Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» του Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» της Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» του Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» της Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» του Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» του Έτεν σέλ.
- 11) «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» του κόμητος
- 12) ντε Σεμουά.
«Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» του Όκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» του Πώλ Φεβάλ.

Τας κατωτέρω παλαιότερας εκδόσεις του «Μπουκέτου» δύνανται οι αναγνώσται μας με δρ. 5 διά τας Άθήνας και 6 δραχμάς διά τας έπαρχίαις, να τας προμηθεύωνται από τα γραφεία μας, όδος Γερμανού Π. Πατρών 5 β'.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» του Ρ. Στήβενσον.

«Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» της Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» του Ερ. Μυρζέ.

«Η ΣΟΝΙΑ» της Γκρεβίλ

Και «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» του Έντγαρ Πόε.

(Δύο τόμυι, έκαστος δραχ. 5 διά τας Άθήνας και 6 διά τας Έπαρχίαις)

Και τα όκτώ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

που τιμώνται δραχ. 25, προς 5 δραχ. έκαστον διά τας Άθήνας και 6 διά τας Έπαρχίαις, έλεύθερα ταχυδρομικων τελων.

Διά το Έξωτερικόν επί πλέον τα ταχυδρομικά έξοδα.

Ειδοποιούνται όμως οι αναγνώσται μας, ότι τα βιβλία αυτά πρέπει να τα ζητήσουν απ' ευθείας από τα γραφεία μας, καθ' όσον δεν θα σταλώσιν εις τα κατά τόπους Πρακτορεία των έφημερίδων.